

P.Z. br. 522

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/56

URBROJ: 65-23-7

Zagreb, 8. rujna 2023.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 7. rujna 2023. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/51
URBROJ: 50301-05/16-23-11

Zagreb, 7. rujna 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
POREZU NA DOBIT**

Zagreb, rujan 2023.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dobit („Narodne novine“, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/16., 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20. i 114/22.), u članku 2. stavku 4. riječi: „995.421,06 eura“ zamjenjuju se riječima: „1.000.000,00 eura“.

Članak 2.

U članku 5. stavku 7. riječi: „995.421,06 eura“ zamjenjuju se riječima: „1.000.000,00 eura“.

Članak 3.

U članku 5.b stavku 1. riječi: „995.421,06 eura“ zamjenjuju se riječima: „1.000.000,00 eura“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Godišnji porez u paušalnom iznosu, iznos predujma paušalnog poreza i razlika godišnjeg paušalnog poreza za uplatu ili povrat utvrđuje se na temelju izvješća iz stavka 6. ovoga članka, koje porezni obveznik podnosi Poreznoj upravi najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka poreznog razdoblja za koje se izvješće podnosi, pri čemu razlika uplate godišnjeg paušalnog poreza dospijeva 15-og dana od dana isteka poreznog razdoblja, a isti dan se utvrđuje pravo na povrat preplaćenog iznosa godišnjeg paušalnog poreza i vraća se poreznom obvezniku nakon podnošenja zahtjeva.“.

Članak 4.

U članku 7. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi:

„10. za darovanja iznad svote iz stavaka 7. i. 9. ovoga članka i za darovanja koja poreznom obvezniku ili povezanoj osobi donose izravnu ili neizravnu korist,“.

U stavku 6. riječi: „21,24 eura“ zamjenjuju se riječima: „22,00 eura“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Porezno priznatim rashodima darovanja smatraju se darovanja u naravi ili novcu, u iznosu do 2% prihoda ostvarenog prethodnog ili tekućeg poreznog razdoblja, koja su učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama, tijelima državne uprave, lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima.“.

Iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

„(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, darovanja dana za svrhe utvrđene strateškim projektima prema posebnim propisima ili strategijom nadležnih ministarstava mogu biti

utvrđena u iznosu većem od 2% prihoda ostvarenog prethodnog ili tekućeg poreznog razdoblja temeljem Odluke nadležnog ministarstva donesene uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.“.

Dosadašnji stavci 8. i 9. postaju stavci 9. i 10.

Iza dosadašnjeg stavka 10. koji postaje stavak 11. dodaje se stavak 12. koji glasi:

„(12) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak priznavanja rashoda iz stavaka 7. i 8. ovoga članka.“.

Članak 5.

Iza članka 7. dodaje se članak 7.a koji glasi:

„Članak 7.a

(1) Svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost, koja se može sankcionirati sukladno propisima kaznenog zakonodavstva, ne priznaje se kao porezno priznat trošak poslovanja.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi utvrđivanja porezne osnovice.“.

Članak 6.

U članku 9. stavku 4. riječi: „663,61 euro“ zamjenjuju se riječima: „665,00 eura“, a riječi: „do 26,54 eura“ zamjenjuju se riječima: „do 40,00 eura“.

Članak 7.

U članku 12. stavku 3. riječi: „464,53 eura“ zamjenjuju se riječima: „665,00 eura“.

U stavku 13. riječi: „53.089,12 eura“ zamjenjuju se riječima: „54.000,00 eura“.

Članak 8.

U članku 28. stavku 1. točki 1. riječi: „995.421,06 eura“ zamjenjuju se riječima: 1.000.000,00 eura“.

U točki 2. riječi: „995.421,06 eura“ zamjenjuju se riječima: „1.000.000,00 eura“.

Članak 9.

U članku 31. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Porez po odbitku plaća se po stopi od 15%.“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti plaća se po stopi od 10%.“.

Stavak 12. mijenja se i glasi:

„(12) Porez po odbitku plaća se po stopi od 25% na sve vrste naknada i usluga oporezivih prema ovom članku te na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, kada se plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave odnosno nadzora poslovanja u državama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, a s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.“.

Članak 10.

U članku 31.b iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Ukoliko u trenutku isplate nije ispunjen uvjet minimalnog zadržavanja udjela u neprekinutom razdoblju od 24 mjeseca iz stavka 3. ovoga članka, isplata se može izvršiti neoporezivo pod uvjetom da porezni obveznik dostavi odgovarajuće jamstvo.

(5) Ministar financija će pravilnikom propisati uvjete prihvatanja odgovarajućeg jamstva.“.

Članak 11.

Iza članka 31.e dodaje se članak 31.f koji glasi:

„Članak 31.f

(1) Odredbe članaka 31.a do 31.e ovoga Zakona koje se odnose na društva koja su za porezne svrhe rezidenti u državi članici EU na odgovarajući način se primjenjuju i za društva koja su za porezne svrhe rezidenti u državi članici Europskog gospodarskog prostora.

(2) Način provedbe stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar financija na način da će sve postupke predviđene za društva iz država članica EU-a prilagoditi i za društva iz država članica Europskog gospodarskog prostora.“.

Članak 12.

U članku 35. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Porezni obveznik podnosi Prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.

(2) Porezna obveza i/ili razlika za uplatu iskazana u podnesenoj Prijavi poreza na dobit dospijeva na zadnji dan roka iz stavka 1. ovoga članka.“.

U stavku 5. iza riječi: „porezne prijave“ dodaju se riječi: „utvrđuje se na zadnji dan roka za podnošenje Prijave poreza na dobit iz stavka 1. ovoga članka i“.

U stavku 7. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se u postupku podnošenja Prijave poreza na dobit za 2024. i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2024., osim članka 35. stavaka 1., 2., 5. i 7. koji se mijenja člankom 12. ovoga Zakona, a koji se primjenjuje na Prijave poreza na dobit koje se podnose nakon 31. prosinca 2023. odnosno za porezno razdoblje koje završava 31. prosinca 2023.

(2) Odredba članka 5.b stavka 5. koja je izmijenjena člankom 3. ovoga Zakona primjenjuje se na izvješća koja se podnose nakon 31. prosinca 2023. odnosno za porezno razdoblje koje završava 31. prosinca 2023.

(3) Pri izračunu predujma poreza na dobit iz članka 34. stavka 1. Zakona o porezu na dobit („Narodne novine“, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/16., 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20. i 114/22.) za 2024. godinu, temeljem Prijave poreza na dobit za 2023. godinu, primjenjuje se članak 8. ovoga Zakona.

Članak 14.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dobit („Narodne novine“, br. 95/05., 133/07., 156/08., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 146/12., 160/13., 12/14., 157/14., 137/15., 1/17., 2/18., 1/19., 1/20., 59/20., 1/21. i 156/22.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 15.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim članaka 1. do 4., članaka 6. do 8. i članka 12. koji stupaju na snagu 1. siječnja 2024.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o porezu na dobit („Narodne novine“, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/16., 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20. i 114/22.; u dalnjem tekstu: Zakon), koji je u primjeni od 1. siječnja 2005., propisano je: tko su porezni obveznici, način utvrđivanja porezne osnovice, porezne stope, mogućnosti korištenja poreznih olakšica, oslobođenja i poticaja, rokovi, način plaćanja poreza i drugo. Porezne olakšice koje su državne potpore propisane su posebnim propisima i to Zakonom o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu, Zakonom o poticanju ulaganja i Zakonom o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte. Zakon je usklađen s Direktivama EU koje uređuju oporezivanje dobiti.

Od početka porezne reforme odnosno poreznog i administrativnog rasterećenja od 2016. godine snižena je porezna stopa poreza na dobit s 20% na 18% za porezne obveznike koji ostvaruju prihode iznad 3 milijuna kuna, a za porezne obveznike koji ostvaruju prihode do 3 milijuna kuna snižena je na 12%. Međutim, već 2019. godine, dakle s primjenom od 2020. godine, podignut je prag za plaćanje poreza na dobit po stopi od 12% s 3 milijuna kuna na 7,5 milijuna kuna. Konačno za porezne obveznike koji ostvaruju prihode do 7,5 milijuna kuna od 2021. godine snižena je porezna stopa s 12% na 10%. Također je smanjena stopa poreza po odbitku pri isplati dividendi i udjela u dobiti s 12% na 10% te za nastupe inozemnih izvođača s 15% na 10%.

Nadalje, obzirom na potrebu pojednostavljenja poreznog sustava i obvezu očuvanja prihoda proračuna ukinuta je privremena olakšica za reinvestiranu dobit te olakšica za jedinice lokalne samouprave II. skupine. Kako bi se što više prilagodili potrebama poreznih obveznika 2017. godine uvedeno je „novčano načelo“ odnosno način utvrđivanja porezne osnovice po principu „plaćeno – naplaćeno“ i to za porezne obveznike koji ostvaruju prihode do 3 milijuna kuna, a izmjenama propisa iz 2019. godine taj prag je podignut na 7,5 milijuna kuna. Uvedena je mogućnost utvrđivanja porezne osnovice za neprofitne organizacije koje obavljaju gospodarsku djelatnost ako ostvaruju prihod od te djelatnosti do 230 (odnosno 300) tisuća kuna, a izmjenama propisa iz 2019. godine taj prag je podignut na 7,5 milijuna kuna. Za obvezni prelazak s oporezivanja porezom na dohodak na oporezivanje porezom na dobit od 2020. godine jedini uvjet je ostvarivanje prihoda iznad 7,5 milijuna kuna.

Također je tijekom 2019. godine u potpunosti izvršeno usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL L 193, 19.7.2016.) te Direktivom Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (SL L 144, 7.6.2019.), a kojima je cilj spriječiti premještanje dobiti. Od 2019. godine za potrebe obračuna poreza po odbitku primjenjuje se EU popis nekooperativnih jurisdikcija za porezne svrhe.

Pored navedenoga, tijekom 2020. godine nastankom posebnih okolnosti utvrđenih općim poreznim propisom, propisano je isključivanje iz porezne osnovice prihoda od potpora primljenih radi ublažavanja negativnih posljedica izazvanih posebnim okolnostima. Kako bi se potaknulo brže i efikasnije provođenje otpisa dugova građanima i poduzetnicima od strane kreditnih institucija, propisan je jednostavniji postupak utvrđivanja porezno priznatih rashoda otpisa.

Republika Hrvatska je potpisivanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji postala stranka Ugovora o Europskoj uniji, kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.

Radi provedbe Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom s ciljem da Republika Hrvatska postane dijelom ekonomske i monetarne unije čija je valuta euro, odnosno za potrebe pune prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura, tijekom 2022. godine izmijenjen je Zakon na način da su svi iznosi iskazani u kunama zamijenjeni iznosima iskazanim u valuti euro uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450 kuna za 1 euro i općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje prema Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak).

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU OVIM ZAKONOM

U skladu s provedenom analizom poreznog sustava na području poreza na dobit zbog daljnog pojednostavljenja i rasterećenja poslovanja poreznih obveznika, ovim Konačnim prijedlogom zakona izvršit će se izmjene i dopune Zakona.

Trenutno se na razini Europske unije u sklopu Radne skupine IV – direktno oporezivanje, razvijaju mjere pojednostavljenja sustava poreza po odbitku u cilju kvalitetnijeg praćenja uz istovremeno omogućavanje veće likvidnosti poreznim obveznicima koji poslju na zajedničkom tržištu, a time i konkurentnosti.

Uzimajući u obzir pojednostavljenja u sustavu poreza po odbitku, razvijenost sustava za suzbijanje praksi izbjegavanja plaćanja poreza i potrebu za jačanjem konkurentnosti tuzemnih poduzetnika uočena je mogućnost ukidanja poreza po odbitku na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovног savjetovanja i revizorske usluge koje obavi nerezident tuzemnom poreznom obvezniku. Također, obzirom na razvoj administrativne suradnje, razvoj mjera za suzbijanje prakse izbjegavanja plaćanja poreza i mјera za zajedničku naplatu poreza koje u određenim dijelovima obuhvaćaju države članice Europskog gospodarskog prostora (EGP), ovim Konačnim prijedlogom zakona se predlaže i na te države primjeniti oslobođenja od plaćanja poreza po odbitku, ali prema uvjetima propisanim Direktivom Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplata kamata i licencija između povezanih trgovачkih društava različitih država članica i Direktivom Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica. Prema navedenim direktivama pod određenim uvjetima mogu se bez oporezivanja porezom po odbitku isplatiti dividende, udjeli u dobiti, kamate i autorske naknade povezanim osobama na području Europske unije (EU). Redovita stopa poreza po odbitku na dividende i udjele u odbiti isplaćene inozemnim osobama koje nisu fizičke iznosi 10%, a za kamate i autorske naknade stopa je 15%.

Kako se istovremeno na EU razini radi na poticanju uvođenja mjera koje bi obeshrabrike i odvratile poduzetnike od poslovanja s osobama iz nekooperativnih jurisdikcija, porez po odbitku na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovног savjetovanja i revizorske usluge zadržao bi se za slučajevе kada se te usluge plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave u jurisdikcijama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija za porezne svrhe. Dodatno, ovim Konačnim prijedlogom zakona stopa poreza po odbitku podiže se sa 20% na 25% za naknade i usluge koje se plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave u jurisdikcijama koje se nalaze na EU popisu. Povećanjem stope poreza po

odbitku očekuje se da će doći do smanjenja obujma poslovanja i postizanje cilja odvraćanja od poslovanja s osobama u jurisdikcijama koje su utvrđene kao nekooperativne za porezne svrhe.

U sklopu projekta „Podizanje svijesti i standarda borbe protiv podmićivanja u međunarodnim poslovним transakcijama“ kojeg su zajednički proveli Ministarstvo pravosuđa i uprave Republike Hrvatske, Europska komisija i Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD), a u svrhu unaprjeđenja zakonodavnog okvira, standarda i praksi u pogledu pristupanja Konvenciji OECD-a u borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama, izrađeno je Izvješće o procjeni pravnih i političkih okvira pod nazivom: „Borba protiv transnacionalnog podmićivanja u Hrvatskoj“, te se ovim Konačnim prijedlogom zakona se propisuje odredba u skladu s tim projektom.

Zbog uočene potrebe za jasnijim uređenjem odredbe vezane za utvrđivanje porezno priznatog rashoda, ovim Konačnim prijedlogom zakona se jasnije propisuje postupak utvrđivanja porezno priznatih rashoda po osnovi danih darovanja iznad 2% prihoda.

Vezano za plaćanje obveze poreza na dobit po godišnjoj prijavi s datumom podnošenja Prijave poreza na dobit, uočena je mogućnost olakšanja provedbe toga postupka. Kako bi se knjigovodstvenim servisima ili/i poreznim obveznicima olakšalo usklađenje plaćanja godišnje obveze poreza na dobit neovisno o danu podnošenja Prijave poreza na dobit, ovim Konačnim prijedlogom zakona se predlaže godišnju obvezu plaćanja poreza na dobit ili povrat preplaćenog poreza na dobit pomaknuti do zadnjeg dana roka za podnošenje Prijave poreza na dobit.

Nadalje, u procesu zamjene kune s eurom kao službene valute u Republici Hrvatskoj u Zakonu svi iznosi iskazani u kunama su zamijenjeni prema pravilima za preračunavanje u euro temeljem Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, zbog čega su iznosi iskazani u decimalnim brojevima do cenata što je nepraktično za primjenu. Stoga se ovim Konačnim prijedlogom zakona određeni iznosi zaokružuju na cijele brojeve, ali u korist poreznih obveznika. Pored toga, ovim Konačnim prijedlogom zakona podiže se prag za utvrđivanje dugotrajne imovine (samo za potrebe utvrđivanja obveze poreza na dobit) sa 464,53 eura na 665,00 eura, a za priznavanje jedinog i zastarjelog otpisa potraživanja od građana s iznosa od 26,54 eura 40,00 eura.

Izmjenama i dopunama Zakona, prema ovom Konačnim prijedlogom zakona, očekuje se dodatno porezno rasterećenje u cilju poticaja gospodarstvu općenito. Ukipanjem poreza po odbitku povećava se konkurentska sposobnost tuzemnih poreznih obveznika, a sustav se pojednostavljuje. Međutim, zadržavanjem obveze poreza po odbitku na naknade i usluge koje se plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave u jurisdikcijama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija za porezne svrhe očekuje se da će doći do smanjenja obujma poslovanja i postizanja cilja odvraćanja od poslovanja s osobama u jurisdikcijama koje su utvrđene kao nekooperativne za porezne svrhe.

Jasnijim uređenjem odredbe vezane za uvećanje osnovice poreza na dobit po osnovi danih darovanja otklonit će se nejasnoće u primjeni te odredbe, a očekuje se da će se doniranje u općekorisne svrhe povećati što će posljedično omogućiti razvoj filantropije, civilnog društva i neprofitnog sektora čije je djelovanje bitno za razvoj cjelokupnog društva.

Nadalje, propisivanjem odredbi o obvezi uplate poreza na dobit na datum krajnjeg roka za podnošenje Prijave poreza na dobit odnosno izvješća za paušalne obveznike, olakšalo bi se poreznim obveznicima usklađivanje s poreznim propisima.

Također, zaokruživanjem iznosa iskazanih u eurima na način da se ide u korist poreznih obveznika, pojednostavio bi se izričaj samog Zakona što bi omogućilo jasniju i dosljedniju primjenu zakonskih odredbi.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Predlaže se zamjena iznosa od 995.421,06 eura zaokruživanjem na iznos od 1.000.000,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbe. Zaokruživanje iznosa je u korist poreznih obveznika.

Uz članak 2.

Predlaže se zamjena iznosa od 995.421,06 eura zaokruživanjem na iznos od 1.000.000,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbe. Zaokruživanje iznosa je u korist poreznih obveznika.

Uz članak 3.

Ovim člankom predlaže se zamjena iznosa od 995.421,06 eura zaokruživanjem na iznos od 1.000.000,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbe. Zaokruživanje iznosa je u korist poreznih obveznika.

Osim toga, ovim člankom predlaže se da obveza razlike godišnjeg paušalnog poreza dospijeva 15-og dana od dana isteka poreznog razdoblja. Na isti dan se utvrđuje pravo na povrat preplaćenog iznosa godišnjeg paušalnog poreza i vraća se poreznom obvezniku nakon podnošenja zahtjeva.

Uz članak 4.

Predlaže se zamjena iznosa od 21,24 eura zaokruživanjem na iznos od 22,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbe. Zaokruživanje iznosa je u korist poreznih obveznika.

Ovim se člankom propisuje izmjena u priznavanju porezno priznatih rashoda darovanja koja iznose više od 2% prihoda poreznog obveznika darivatelja ako su darovanja dana za potrebe financiranja strateških projekata utvrđenih prema posebnim propisima nadležnih ministarstava ili strategija, a prema Odluci uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske. Dakle, darovanja u iznosu većem od 2% prihoda ostvarenog prethodnog ili tekućeg poreznog razdoblja su porezno priznati rashod kada su dana sukladno strateškim projektima prema posebnim propisima ili u skladu sa strategijom koju provode nadležna ministarstva i temeljem Odluke nadležnog ministarstva kojom se utvrđuje strateški projekt donesene uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske. Ministru financija se daje ovlast da pravilnikom propiše postupak. Osim toga poreznom obvezniku se omogućava izbor da utvrdi porezno priznati rashod za darovanje na osnovu prihoda ostvarenog prethodne ili tekuće godine. Nadalje, propisuje se odredba kojom se porezna osnovica povećava za iznose danih darovanja koja poreznom obvezniku ili povezanoj osobi donose izravnu ili neizravnu korist.

Uz članak 5.

Ovim se člankom u Zakon dodaje članak 7.a kojim se izričito propisuje da sve dane nepripadne nagrade, darovi ili druge imovinske ili neimovinske koristi koje se mogu sankcionirati prema propisima kaznenog zakonodavstva nisu porezno priznati trošak poslovanja.

Uz članak 6.

Predlaže se zamjena iznosa od 663,61 eura zaokruživanjem na iznos od 665,00 eura i iznosa od 26,54 eura zaokruživanjem i povećanjem na iznos od 40,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbi. Zaokruživanje iznosa je u korist poreznih obveznika.

Uz članak 7.

Ovim se člankom predlaže zamjena iznosa pojedinačnog troška nabave dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine od 464,53 eura povećanjem tog troška na zaokruženi iznos od 665,00 eura.

Predlaže se i zamjena iznosa od 53.089,12 eura zaokruživanjem na iznos od 54.000,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbi.

Uz članak 8.

Predlaže se zamjena iznosa od 995.421,06 eura zaokruživanjem na iznos od 1.000.000,00 eura radi pojednostavljenja izričaja i omogućavanja jasnije i dosljednije primjene odredbi vezanih za plaćanje poreza na dobit po stopi 10% i 18%. Zaokruživanje iznosa je u korist poreznih obveznika.

Uz članak 9.

Ovim člankom se ukida plaćanje poreza po odbitku na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge. Obzirom da se porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti plaća po stopi od 10%, a na ostale naknade po stopi od 15% sada se isto propisuje u odvojenim stavcima.

Osim toga ovim se člankom predlaže povećanje stope poreza po odbitku s 20% na 25% uz zadržavanjem obveze poreza po odbitku na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge za plaćanja prema jurisdikcijama na EU popisu nekooperativnih za porezne svrhe s ciljem smanjenja obujma poslovanja i odvraćanja od poslovanja sa subjektima koji imaju sjedište u jurisdikcijama koje su utvrđene kao nekooperativne za porezne svrhe.

Uz članak 10.

Ovim se člankom predlaže da porezni obveznici koji ne ispune uvjet minimalnog zadržavanja udjela u neprekinutom razdoblju od 24 mjeseca mogu ostvariti pravo na neoporezivu isplatu kamata i autorskih naknada ako dostave odgovarajuće jamstvo čije će uvjete prihvaćanja ministar financija propisati pravilnikom.

Uz članak 11.

Ovim člankom se u Zakon dodaje članak 31.f kojim se omogućava izuzeće od oporezivanja porezom po odbitku na kamate, autorske naknade, dividende i udjele u dobiti društвima koja su za porezne svrhe rezidenti Europskog gospodarskog prostora pod istim uvjetima propisanim za društva koja su za porezne svrhe rezidenti države članice Europske unije. Ovim se člankom daje i ovlast ministru financija da pravilnikom sve postupke predviđene za društva iz država članica Europske unije prilagodi i za društva iz država koje čine Europski gospodarski prostor.

Uz članak 12.

Ovim člankom predlaže se da obveza poreza na dobit dospijeva četiri mjeseca nakon isteka poreznog razdoblja za koje se podnosi prijava poreza na dobit odnosno da porezni obveznici imaju obvezu uplatiti porez na dobit najkasnije u tom roku te da ostvaruju pravo na povrat preplaćenog poreza na dobit u istom roku.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se da se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na priznavanje troška donacija i odredbe kojima se iznosi u eurima zaokružuju, primjenjuju u postupku podnošenja Prijave poreza na dobit za 2024. godinu i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2024. Odredbe kojima se propisuju određeni iznosi pragova, a ovim Zakonom su zaokruženi iznosi u eurima, primjenjuju se od 1. siječnja 2024.

Nadalje, propisuje se da se odredbe ovoga Zakona kojima se regulira rok za plaćanje utvrđenih obveza i povrata poreza na dobit primjenjuju na Prijave poreza na dobit i Izvješća o obračunu poreza na dobit u paušalnom iznosu koje su predane nakon 31. prosinca 2023. Na taj način se omogućava poreznim obveznicima da odgode plaćanje porezne obveze ili povrata u slučaju da tijekom 2023. godine nisu prilagodili predujam poreznoj obvezi do isteka krajnjeg roka za podnošenje prijave poreza na dobit, u pravilu do 30. travnja.

Također, propisuje se da porezni obveznici koji su u 2023. godini ostvarili veće prihode od 995.421,06 eura, ali manje od 1.000.000,00 eura imaju pravo utvrditi mjesecni predujam poreza na dobit za 2024. godinu primjenom stope od 10%. Na taj način se omogućava poreznim obveznicima koji ostvare tijekom 2023. godine prihode u visini od 1.000.000,00 eura da tijekom 2024. godine prilagode predujam poreznoj obvezi koja će nastati u 2024. godini.

Uz članak 14.

Ovim je člankom dana ovlast ministru financija da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladi Pravilnik o porezu na dobit s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Konačnog prijedloga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Ukidanjem obveze plaćanja poreza po odbitku ne očekuje se značajan utjecaj na proračun i isti nije moguće procijeniti jer nije moguće procijeniti trenutak kada se porezni obveznik odluči isplatiti dividendu, udio u dobiti, kamate ili autorske naknade povezanim osobama. Također, utjecaj na proračun zbog povećanja stope poreza po odbitku s 20% na 25% se ne može procijeniti jer se istodobno očekuje smanjenje obujma poslovanja s državama s EU popisa nekooperativnih jurisdikcija.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je raspravljen u prvom čitanju u Hrvatskome saboru, predlagatelj je prihvatio prijedloge Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na način da je u Konačnom prijedlogu zakona izmijenjeno sljedeće:

- u članku 4. stavku 4., kojim se dodaje novi stavak 8. u članku 7. Zakona o porezu na dobit, riječi: „Iznimno, darovanja iz stavka 7. ovoga članka“ zamijenjene su riječima: „Iznimno od stavka 7. ovoga članka, darovanja“.

- u članku 13. brisan je stavak 4. i izdvojen u novi članak 14. kojim se uređuje rok u kojem će ministar financija uskladit Pravilnik o porezu na dobit s odredbama ovoga Zakona
- s obzirom da je dodan novi članak 14. (stavak 4. članka 13. Prijedloga zakona izdvojen je u novi članak 14.) renumeracijom dosadašnji članak 14. postaje članak 15.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru nisu iznijeti konkretni prijedlozi za izmjene Zakona o porezu na dobit.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

- (1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.
- (2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).
- (3) Porezni obveznik je i fizička osoba koja utvrđuje dohodak na način propisan za samostalne djelatnosti prema propisima o oporezivanju dohotka ili koja počinje obavljati takvu samostalnu djelatnost ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.
- (4) Fizička osoba iz stavka 3. ovoga članka obveznik je plaćanja poreza na dobit ako u prethodnom poreznom razdoblju ostvari ukupni primitak veći od 995.421,06 eura.
- (5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit.
- (7) Osobe navedene u stavku 5. i stavku 6. ovoga članka, koje u skladu s posebnim propisima obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, dužne su u roku od osam dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika koji vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveza poreza na dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti. Ako se ne upišu u navedeni registar, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su te osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.
- (8) Investicijski fondovi bez pravne osobnosti koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojem su osnovani nisu obveznici poreza na dobit.
- (9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik ili njegov pravni slijednik koji ne potпадa pod odredbe stavka od 1. do 8. ovoga članka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i čija se dobit ne oporezuje drugdje.

Članak 5.

- (1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.
- (2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta čini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.
- (3) Poreznu osnovicu nerezidenta čini samo dobit ostvarena u tuzemstvu, a utvrđuje se prema odredbama ovoga Zakona.
- (4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima, prodaje, promjene pravnog oblika i podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (5) Rashodima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i rashodi po osnovi uplaćenih premija dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja koje poslodavac uplaćuje u korist zaposlenika, uz

njegov pristanak, tuzemnom dobrovoljnem mirovinskom fondu koji je registriran u skladu s propisima koji uređuju dobrovoljno mirovinsko osiguranje, a na koje se ne plaća porez na dohodak prema Zakonu o porezu na dohodak.

(6) Rashodima poreznog razdoblja ne smatraju se rashodi koji nisu u svezi s obavljanjem djelatnosti poreznog obveznika niti su posljedica obavljanja djelatnosti.

(7) Porezni obveznik koji u prethodnom poreznom razdoblju nije ostvario prihode veće od 995.421,06 eura može poreznu osnovicu utvrditi prema novčanom načelu.

(8) Porezna osnovica iz stavka 7. ovoga članka utvrđuje se tako da se porezna osnovica iz stavka 1. ovoga članka prije propisanih dodatnih uvećanja ili umanjenja uveća ili umanji za određene nenovčane transakcije i nerealizirane dobitke/gubitke te određene novčane transakcije i realizirane dobitke/gubitke.

(9) Porezna osnovica poreznog razdoblja iz stavka 8. ovoga članka dodatno se:

a) uvećava za

1. rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine
2. rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja finansijske imovine
3. rashode vrijednosnog usklađenja potraživanja od kupca za isporučena dobra i obavljene usluge
4. rashode od rezerviranja
5. rashode od nerealiziranih tečajnih razlika
6. rashode od ostalih nenovčanih transakcija
7. smanjenja potraživanja od poslovnih aktivnosti
8. smanjenja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
9. smanjenja zaliha
10. povećanja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
11. povećanja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
12. ostale korekcije koje povećavaju dobit i

b) umanjuje za

1. prihode od vrijednosnih usklađenja finansijske imovine
2. prihode od rezerviranja
3. prihode od nerealiziranih tečajnih razlika
4. prihode od ostalih nenovčanih transakcija
5. povećanja potraživanja od poslovnih aktivnosti
6. povećanja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
7. povećanja zaliha
8. smanjenja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
9. smanjenja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
10. ostale korekcije koje smanjuju dobit.

(10) Nakon proteka roka za naplatu određenih stavki iz stavka 8. ovoga članka ili po realizaciji stavki koji su dodatno umanjili ili uvećali poreznu osnovicu iz ovoga članka iste se uključuju u poreznu osnovicu na način propisan ovim Zakonom, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.

(11) Porezni obveznik koji namjerava promijeniti način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka podnosi Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznoga razdoblja izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice. Porezni obveznik koji dostavi izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice ako zadovoljava uvjete iz stavka 7. i stavka 12. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od prvog dana poreznog razdoblja.

(12) Porezni obveznik koji je i obveznik poreza na dodanu vrijednost može izabrati način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka ako primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama sukladno posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost.

(13) Porezni obveznik koji je izabrao način utvrđivanja porezne osnove prema stavku 7. ovoga članka mora zadržati isti način utvrđivanja porezne osnove najmanje tri porezna razdoblja ako zadovoljava uvjete iz toga stavka i uvjete iz stavka 12. ovoga članka.

(14) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Članak 5.b

(1) Iznimno od članka 5. stavka 1. ovoga Zakona obveznici poreza na dobit iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona mogu osnovicu poreza na dobit utvrditi u paušalnom iznosu ako u prethodnom poreznom razdoblju nisu po osnovi obavljanja gospodarske djelatnosti ostvarili prihode veće od 995.421,06 eura.

(2) Oporezivanje prema stavku 1. ovoga članka ne mogu primijeniti osobe iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona ako obavljaju samo djelatnost po osnovi koje su obveznici poreza na dobit ili po osnovi te djelatnosti ostvaruju više od 50% ukupnih prihoda.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za potrebe utvrđivanja paušalne obveze poreza na dobit vodi evidenciju o prihodima po osnovi obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovog članka koji namjerava plaćati porez na dobit u paušalnom iznosu podnosi zahtjev za plaćanje poreza u paušalnom iznosu Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznog razdoblja. Porezni obveznik kojemu se tijekom poreznog razdoblja prema članku 2. stavku 7. Zakona utvrdi obveza plaćanja poreza na dobit može zahtjev iz ovoga članka podnijeti u roku od osam dana nakon utvrđenja obveze plaćanja poreza na dobit.

(5) Godišnji porez u paušalnom iznosu, iznos predujma paušalnog poreza i razlika godišnjeg paušalnog poreza za uplatu ili povrat utvrđuje se na temelju izvješća iz stavka 6. ovoga članka, koje porezni obveznik podnosi Poreznoj upravi najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka poreznog razdoblja za koje se izvješće podnosi. Porezni obveznik obvezan je razliku godišnjeg paušalnog poreza uplatiti s danom podnošenja izvješća.

(6) Visinu paušalne porezne osnove i paušalne obveze poreza na dobit, rokove plaćanja te evidencije i izvješća u svezi s paušalnim oporezivanjem utvrđuje pravilnikom ministar financija.

Članak 7.

(1) Porezna osnova iz članka 5. ovoga Zakona povećava se:

1. za rashode od vrijednosnih uskladjenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,
2. za svotu amortizacije iznad svota propisanih u članku 12. ovoga Zakona,
3. za 50% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,
4. za 50% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovodnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća,
5. za manjkove na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak,
6. za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,
7. za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,
8. za zatezne kamate između povezanih osoba,

9. za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane, odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,
10. za darovanja iznad svote iz stavka 7. i 8. ovoga članka,
11. za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,
12. za rashode utvrđene u postupku nadzora s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, porezom na dohodak, prirezom porezu na dohodak, te obveznim doprinosima koji su nastali u svezi skrivenih isplata dobiti, te izuzimanja dioničara, članova društva i fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost od koje se plaća porez na dobit, te s njima povezanim osobama,
13. za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice, a koji nisu bili uključeni u poreznu osnovicu.

(2) Za rashode iz stavka 1. ovoga članka, osim za rashode iz točke 9. i 12. toga stavka, ne povećava se porezna osnovica kada se sukladno Zakonu o porezu na dohodak obračunava i plaća porez na dohodak.

(3) U troškove iz stavka 1. točke 4. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,
2. za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,
3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod finansijskog najma trošak amortizacije.

(4) Brisan.

(5) Brisan.

(6) Iznimno od stavka 1. točke 3. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 21,24 eura.

(7) Darovanjima iz stavka 1. točke 10. ovoga članka smatraju se darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

(8) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala te troškovi prijevoza i smještaja u zdravstvene ustanove) rješavanje kojih nije plaćeno osnovnim, dopunskim, dodatnim i privatnim zdravstvenim osiguranjem niti na teret sredstava fizičke osobe, a pod uvjetom da je darovanje odnosno plaćanje troškova obavljen na žiroračun primatelja dara ili zdravstvene ustanove te na temelju vjerodostojnih isprava.

(9) Porezna osnovica povećava se za privremeno nepriznate rashode.

(10) Porezni obveznik iz članka 5. stavka 7. ovoga Zakona koji utvrđuje poreznu osnovicu prema novčanom načelu primjenjuje odredbe ovoga članka na odgovarajući način uz primjenu novčanog načela.

Članak 9.

(1) Vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 60 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svete vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.

(2) Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika.

(3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije povezana osoba, prema posebnom propisu u slučaju stečaja, arbitraže ili mirenja.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja od nepovezanih osoba, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 663,61 euro po pojedinom dužniku koji je obveznik poreza na dobit ili poreza na dohodak po osnovi obavljanja samostalne djelatnosti. Priznaje se i otpis zastarjelih potraživanja do 26,54 eura od nepovezanih fizičkih osoba čiji dug nije nastao po osnovi obavljanja samostalne djelatnosti, ako ukupno utvrđeno potraživanje po pojedinoj osobi na zadnji dan poreznog razdoblja ne prelazi taj iznos.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, porezno priznatim rashodom kreditne institucije smatra se iznos otpisa potraživanja (glavnice i kamate iskazane u prihodima) od nepovezane fizičke ili pravne osobe, a koja su prethodno bila vrijednosno umanjena i rezervirana u skladu s propisima Hrvatske narodne banke.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka kreditna institucija se odriče prava naplate otpisanog iznosa potraživanja te o istome dostavlja dužniku i jambu pisani izjavu o prestanku njihove obveze u navedenom iznosu otpisa, a iznos otpisane obveze ne smatra se oporezivim prihodom odnosno primitkom i nema utjecaja na druge pragove propisane ovim Zakonom.

(7) Kreditna institucija dužna je uz prijavu poreza na dobit dostaviti pregled otpisa izvršenih sukladno stavcima 5. i 6. ovoga članka, u ukupnom iznosu te po pojedinom plasmanu i korisniku kredita.

(8) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezno priznati rashod je otpis potraživanja iskazanih u prihodima od nepovezane osobe ako porezni obveznik dokaže da troškovi pokretanja određenih postupaka iz stavka 3. ovoga članka premašuju iznos potraživanja ili ako dokaže da je pažnjom dobrog gospodarstvenika pokrenuo određene radnje s ciljem naplate potraživanja pri čemu je utvrdio konačnu nemogućnost naplate otpisanog iznosa potraživanja.

(9) Porezno priznatim rashodom smatraju se otpisi potraživanja koji su potvrđeni u skladu s posebnim propisom o stečaju potrošača i posebnim propisom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja.

Članak 12.

(1) Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obračunanoj na trošak nabave po linearnej metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.

(2) Amortizacija se obračunava pojedinačno.

(3) Dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju se stvari i prava čiji je pojedinačni trošak nabave veći od 464,53 eura i vijek trajanja duži od godinu dana.

(4) Amortizaciji ne podliježe zemljiše, šuma i slična obnovljiva prirodna bogatstva, finansijska imovina, spomenici kulture te umjetnička djela.

(5) Godišnje amortizacijske stope utvrđuju se prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:

1. za građevinske objekte i brodove veće od 1000 BRT, (20 godina), 5%,
2. za osnovno stado, osobne automobile (5 godina), 20%,
3. za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine), 25%,
4. za računalna, računalnu opremu i programe, mobilne telefone i opremu za računalne mreže (2 godine), 50%,
5. za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina), 10%.

(6) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 5. ovoga članka mogu se podvostručiti.

(7) Ako porezni obveznik obračunava amortizaciju u svoti nižoj od porezno dopustive, tako obračunana amortizacija smatra se i porezno priznatim rashodom.

(8) Trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljen u upotrebu.

(9) Trošak amortizacije za prodanu, darovanu, na drugi način otuđenu ili uništenu dugotrajanu imovinu priznaje se u porezni rashod do kraja mjeseca u kojem je dugotrajna imovina bila u upotrebi.

(10) Neamortizirani trošak nabave dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod u poreznom razdoblju u kojemu je dugotrajna imovina prodana, darovana, na drugi način otuđena ili uništена.

(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga članka, ako je trošak nabave iskazan u revaloriziranoj svoti, u porezni rashod priznaje se neamortizirani trošak nabave umanjen za revaloriziranu svotu koja je do trenutka prodaje, darovanja, otuđenja na drugi način i uništenja uključena u prihode.

(12) Ne priznaje se kao porezni rashod amortizacija obračunana na otpisanu dugotrajanu imovinu.

(13) Amortizacija za osobne automobile i druga sredstva za osobni prijevoz priznaje se do 53.089,12 eura troška nabave po jednom sredstvu. Ako trošak nabave premašuje navedenu svotu, amortizacija iznad navedene svote priznaje se samo ako sredstvo služi isključivo za registriranu djelatnost najma ili prijevoza.

(14) Dugotrajna se imovina, i nakon što je u cijelosti otpisana, zadržava u evidenciji do trenutka prodaje, darovanja, drugog načina otuđenja ili uništenja.

(15) Ne priznaju se rashodi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost.

(16) Poreznom obvezniku koji u dugotrajnoj imovini ima evidentirana plovila, zrakoplove, apartmane i kuće za odmor priznaje se kao rashod amortizacija takve imovine pod uvjetima:

1. da je porezni obveznik registriran za djelatnost iznajmljivanja i prijevoza plovilima i zrakoplovima, odnosno za djelatnost iznajmljivanja apartmana i kuće za odmor, i
2. da po osnovi korištenja plovila i zrakoplova ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 7% nabavne vrijednosti takve imovine, i
3. da po osnovi korištenja apartmana i kuće za odmor ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 5% nabavne vrijednosti takve imovine.

(17) Porezni obveznik koji u poreznom razdoblju ne ispuni uvjete iz stavka 16. ovoga članka, dužan je za to porezno razdoblje uvećati poreznu osnovicu za rashod amortizacije takve imovine, te za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.

(18) Poreznom obvezniku čija je imovina iz stavka 16. ovoga članka u prethodnim poreznim razdobljima amortizirana, priznaju se troškovi koji su nastali u svezi s korištenjem takve

imovine u skladu s ovim Zakonom, ako isti u poreznom razdoblju ispunjava uvjete iz stavka 16. ovoga članka. Ako porezni obveznik ne ispuni u poreznom razdoblju uvjete iz stavka 16. ovoga članka, istom se uvećava porezna osnovica za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.

(19) Poreznom obvezniku koji koristi imovinu iz stavka 16. ovoga članka na temelju poslovnog najma, priznaju se troškovi najma takve imovine, te troškovi nastali po osnovi korištenja iste imovine u skladu s ovim Zakonom, pod uvjetom da je porezni obveznik u poreznom razdoblju po osnovi korištenja takve imovine ostvario prihod najmanje u visini troškova najma. Ako porezni obveznik ne ispuni u poreznom razdoblju navedeni uvjet, istom se uvećava porezna osnovica za trošak najma takve imovine i pripadajuće troškove nastale po osnovi korištenja takve imovine.

(20) U smislu stavka 16. ovoga članka, plovilom se smatra brod ili brodica (jahta) i čamac unutarnje plovidbe koje služi razonodi, športu ili rekreaciji te najmu.

(21) U smislu stavka 16. ovoga članka, zrakoplovom se ne smatra zrakoplov koji služi za redoviti i izvanredni zračni prijevoz putnika.

(22) Ako porezni obveznik u poslovnim knjigama iskazuje vrijednosno usklađenje dugotrajne imovine navedene u ovom članku, u porezno priznate rashode poreznog razdoblja može se uključiti samo iznos koji bi bio utvrđen primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.

(23) Porezno priznatim rashodom poreznog razdoblja smatra se i iznos razlike između ostvarenih bespovratnih novčanih sredstava isplaćenih iz fondova Europske unije i državnog proračuna Republike Hrvatske za provedbu mjere trajne obustave ribolovne aktivnosti uz uništenje plovila i neamortiziranog troška nabave uništenog plovila prema stavku 10. ovoga članka.

Članak 28.

Porez na dobit plaća se na utvrđenu poreznu osnovicu po stopi:

1. 10% ako su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi do 995.421,06 eura, ili
2. 18% ako su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi veći od 995.421,06 eura.

Članak 31.

(1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.

(2) Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatitelj.

(3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatitelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.

(4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate, dividende, udjele u dobiti te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava) koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe.

(5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:

1. na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
 2. na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija,
 3. imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.
- (6) Porez po odbitku plaća se i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.

(7) Porez po odbitku plaća se po stopi od 15% osim za dividende i udjele u dobiti na koje se porez po odbitku plaća po stopi od 10%.

(8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.

(10) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se po stopi od 10% na naknade za nastupe inozemnih izvođača (umjetnika, zabavljača i športaša) kada naknadu isplaćuje tuzemni ili inozemni isplatalj prema ugovoru s inozemnom osobom koja nije fizička osoba i u tom slučaju ne nastaje obveza obračuna poreza na dohodak i doprinosa za fizičku osobu izvođača.

(11) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka obvezan je obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku pri plaćanju naknada iz ovoga članka.

(12) Iznimno od odredbi ovoga članka, porez po odbitku plaća se po stopi od 20% na sve usluge te na sve vrste naknada oporezivih prema ovom članku, kada se plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave odnosno nadzora poslovanja u državama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, a s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Članak 31.b

(1) Porez po odbitku se ne plaća na isplate kamata i autorskih naknada ako se radi o povezanim društvima iz različitih država članica EU prema članku 31.a točki 4. ovoga Zakona, pod uvjetom da su isplate kamata i autorskih naknada obavljene stvarnom korisniku društva druge države članice EU ili poslovnoj jedinici društva sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, koja se nalazi u drugoj državi članici EU.

(2) Kada društvo iz države članice EU ili stalna poslovna jedinica koja je smještena u drugoj državi članici EU isplaćuju kamate ili autorske naknade, smatra se da je ta isplata nastala u toj državi članici (državi izvora).

(3) Stavak 1. ovoga članka se primjenjuje pod uvjetom da minimalni uvjeti propisani u članku 31.a točki 4. ovoga Zakona traju neprekidno najmanje 24 mjeseca.

Članak 31.e

(1) Porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti iz članka 31. stavka 4. i 7. ovoga Zakona ne plaća se kada se dividende i udjeli u dobiti isplaćuju društvu koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, ako:

1. primatelj dividende ili udjela u dobiti ima najmanje 10% udjela u kapitalu društva koje isplaćuje dividendu ili udio u dobiti,
2. ako najniži postotak udjela iz točke 1. ovoga stavka ima u neprekidnom razdoblju od 24 mjeseca.

(2) Primatelj iz stavka 1. ovoga članka je društvo:

1. koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,
2. koje je rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,
3. je obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u

dodataku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Navedeno se ne odnosi na društva koja su oslobođena plaćanja poreza ili imaju mogućnost izbora.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako je razvidno da isplata dividendi ili udjela u dobiti za glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva ima utaju poreza ili izbjegavanje poreza.

(4) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 35.

(1) Porezni obveznik podnosi prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje i plaća porez na dobit u roku u kojem podnosi poreznu prijavu.

(2) Prijava poreza na dobit podnosi se Poreznoj upravi najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.

(3) Porezni obveznik koji je prema računovodstvenim propisima razvrstan u velike i srednje poduzetnike obvezno podnosi prijavu poreza na dobit elektroničkim putem.

(4) Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit.

(5) Više plaćeni predujam poreza od obveze na osnovi porezne prijave vraća se poreznom obvezniku na njegov zahtjev ili se uračunava u sljedeće razdoblje.

(6) Uz prijavu poreza na dobit podnosi se i bilanca te račun dobiti i gubitka.

(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju iz članka 29. stavka 3. točke 4. i točke 5. ovoga Zakona, kod otvaranja stečajnog postupka prijava poreza na dobit podnosi se u roku od 30 dana od isteka poreznog razdoblja, a u slučajevima iz točaka 7. i 8. istog članka u roku od osam dana od isteka poreznog razdoblja.

(8) Ako porezni obveznik ne podnese poreznu prijavu prema ovom članku, obveza poreza na dobit utvrdit će se procjenom u skladu s općim poreznim propisom, uzimajući u obzir dostupne podatke iz prethodnih poreznih razdoblja, osobito ostvarene prihode, utvrđene porezne obveze, imovinu te stanje računa kod banaka.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka, ako se iz svih objektivnih okolnosti može utvrditi da se porezni obveznik ne ponaša kao poduzetnik, porezna obveza će se utvrditi procjenom kao da je došlo do okončanja postupka likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje u skladu s posebnim propisima.

(10) Obrazac prijave poreza na dobit propisuje ministar financija.